
KFA Filmbeschouwing promoot speelfilms die én artistieke kwaliteit én levensbeschouwelijke diepgang hebben.

Antonia

Door Jos Boesten

Het verhaal in het kort

Antonia is oud en der dagen zat. Ze kijkt terug op een welbesteed leven. Hoe zij vlak na de tweede wereldoorlog samen met haar dochter Daniëlle terugkeert naar haar geboortedorp. Zij "sticht" een leefgemeenschap, waarin vier generaties vrouwen, een stel vrouwvriendelijke minnaars en een aantal slachtoffers van de intolerante door mannen gedomineerde dorpsgemeenschap gastvrijheid genieten. Antonia is een *mater familias* van het slag *pater familias* zoals we die kennen uit het literaire oeuvre van Gabriel García Márquez, inclusief een portie onhollandse magie, maar exclusief de wrede oog-om-oog mentaliteit. *Antonia* bestrijkt vijftig jaar uit leven van deze sterke, geëmancipeerde, wijze vrouw.

Citaten uit bespreking/lezing

"Alle vrouwen in dit familieepos van Marleen Gorris zijn -uiteraard- sterk, geëmancipeerd en wijs. De smeerlappen die in de film rondlopen, zijn even vanzelfsprekend van het mannelijk geslacht. Maar, zoals gezegd, Gorris is voor haar doen buitengewoon genuanceerd en mild. En zij weet deze genealogie-in-de-vrouwelijke-lijn, ondanks de onvermijdelijke fragmentarische opbouw, boeiend op het doek te brengen." "De film kreeg internationale erkenning door de Oscar te winnen voor de beste buitenlandse film. Kennelijk is er nog altijd of wederom behoefte aan een "vrouwen- huisfilm", een ouderwetse(?) ode aan De Vrouw. Dat betekent niet Gorris' vrouwenkroniek een flitsende film is die nieuwe potten breekt."

Levensbeschouwelijke sleutelwoorden

Familiekroniek | Vrouwen | Moederschap | Moeder-dochter relatie